

26) Тойзи само законъ можи и до днѣсь да прослави Крума до найвысоки стѣпень и да му отдадѣ пристойно има *Беликы Круль!* Днѣсь юще въ многы просвѣщенны дѣржавы глѣда чловѣкъ множество просацы по улицы изъ великолѣпны градица, дѣ живѣе *образованое чловѣчество*, да са скытѣть отъ волюж и отъ неволюж и да простирѣть рѣкѣ за милостивѣж! А Великый Крумъ прѣди тысаща години съставиць за това чловѣколюбивѣ строгъ законъ, кого Българи и до днѣсь сѣ свато съхранили. Въ Българиѣ не са вижда здравъ чловѣкъ Българинѣ да проси по улицы, какъ то въ другы земы, а и недѣгавъ, хромъ и слѣпъ твѣрдѣ рѣдко са вижда. Народъ Българскы съсѣ сичкѣ си бѣдностъ събира имѣ помощь, намѣста гы по чѣрковны имоты и не гы остава да са скытѣть по улицы! А самое има *сѣлпецъ*, що са зѣма на българскы за нищый, убогый, просѣкъ, показва, чи здрави чловѣци въ старостъ не просили, нѣ слѣщы, неймѣжщи зрѣние. Ако днѣсь просвѣщена Европа има толкова недостаткы, и улицы имѣ сѣ пѣлни отъ просацы, въ какво ли же състоинне е была прѣди тысаща години? Нѣмски многи народи въ него врѣма сѣ бѣли желать по горы и сѣ носили волскы и необработаны па снагѣ си кожи . . . ; кой е любопытнѣ нѣка чѣтъ обшырно повѣстностъ каждаго народа и ще види въ какво състояние са находжали просвѣщенни днѣсь дѣржавы и народи прѣды тысаща години, кои са гордѣжѣть за прѣобразователи мѣра! . . .

27) Ные тойзи законъ, ако и да не е гражданскы, навождамы го, да докажи-мы, чи Българи дѣйствительнѣ отправаляли посланницы въ Римъ попу-Николаю I-му, зашто Българи и до днѣсь юще съхранили тойзи старѣ обрадѣ и законъ, да приносятъ пѣрвы плодове въ чѣрквы да са благословѣжѣть. А народъ въобщѣ кѣкѣвъ и да е плодѣ, додѣ не раздадѣ съсѣдамѣ отъ него не бѣде. То са казва *Помана*. Въ Римъ са е славило, въ врѣма изычѣства, божѣство, непознато Грѣкамѣ, Ромоне или Ромона. Учени изслѣдователи римскаго баснословия казвѣжѣть, чи Римляни научили отъ Етруры да славѣжѣть него божѣство. А то са славило за прѣдстатѣла плодовѣ, и баснословѣжѣть, чи та Ромона — Помана, кѣту са залюбили въ неж сички польскы богове вдала са само богу Vertumne — Вѣртимну. Етруры славили бога Vurtumne — (Вѣртуминѣ — вѣртимый — прѣврѣщающый са), чи той са приврѣщаль въ кѣкѣвъ то видѣ е искаль; а най наче го славили за прѣдстатѣла приврѣщения на 4 врѣмана: пролѣть, лѣто, есень и зима. Кумирѣ му былѣ извашнѣ, кѣту младѣ момакѣ дѣржащѣ въ едикѣ рѣкѣ разны трѣвы, а въ другѣ си плодове. Въ рѣчѣ Vertumne са види наша българска рѣчѣ *вѣртиж* — приврѣщамѣ, приврѣть и проч. Многи отъ българскы народѣ и до сега вѣрѣжѣть, чи приврѣщение на 4 врѣмана завысило отъ *младѣ дѣвицѣж*, пролѣть и лѣто, а отъ *блѣбладагатаго старѣца* — есень и зима; и ходѣжѣть по горы дѣ имѣ отдавѣжѣ жилища и извѣние, да гы чюжѣть, Дѣва кѣту выка: „иди си зима да доди лѣто и проч.“ а Дѣдо: „иди си лѣто да доди зима и проч.“ Ны смы доказали обшырно въ втораѣж частѣ Показалеца отъ дѣ си тѣгли начало българско баснословие и за Етруры кѣкѣвъ сѣ народѣ были, отъ коихѣ Латини сѣ зѣли изыкъ си и образование. —

28) Турци юще казвѣжѣть *пенезъ* за оныя кои ные назѣвавамы *фурлина*.